

אמרי שפר "תקה"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ע. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי שליחת בקשה. eisikovits1@gmail.com,

058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשיכם או כתובות של נציג עלון. אשמח לקבל הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק / לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם אומרם. אבל הבא להדפיס וידפיס בשם אומרם. יביא גאולה לעולם. כמו כן יש אפשרות לקבל כל עלון בכל שפה כמעט שתרצו בתרגום של ווארד.

החיבור הראשון הופיע במסגרת
'מפעל ליקוטי שמואל'

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו"

בשעה טובה ומוצלחת, בסיעתא דשמיא, רואה אור ספר חדש ומפעים

ליקוטי שמואל – חומש בראשית

לאחר שנים של עיון, איסוף, ליקוט ועריכה, יוצא לאור ספר – 100 מעשה במחשבה תחילה ייחודי המאגד את מיטב הקטעים, המאמרים, הסיפורים והמשלים שהופיעו בעלוני פרשת השבוע בשנים האחרונות. דברי חן ושכל טוב, שנבחרו בקפידה וערוכים בטוב טעם, כדי להחיות את הלב ולהאיר את השולחן.

מתוכן הפרקים: רעיונות מאירי עיניים לפרשיות השבוע • משלים מעוררי מחשבה • סיפורים נוגעים ללב • פנינים להעשרה ולהעברה בשולחן שבת

מתאים ללימוד אישי, למסירת דבר תורה ולשיחה משפחתית

ערוך ומוגש בעמל רב על ידי הרה"ג שמואל אייזיקוביץ שליט"א

כעת למכירה במחיר שווה לכל נפש – כרך ראשון על חומש בראשית

60 ש"ח

בלבד

להזמנה

<https://dash.bookpod.co.il/product/2231>

אדם חייב להיות מוכן לוותר על מי שהוא, כדי להפוך למשהו שהוא יכול להיות .

אדם חכם מבין שהפעלת כוח או קביעת גבולות בבית הם לפעמים אמצעי הכרחי, אבל הם לעולם אינם המטרה. הם רק כלי זמני כדי להגיע אל היעד האמיתי: השפעה עמוקה על המהות של הילד. לא פעם אנחנו פוגשים אנשים שאחרי שלושים או ארבעים שנה עדיין מספרים ומכוונים את חייהם לפי משפט אחד שהם שמעו מאמא, מאבא או ממורה בבית הספר. ההורה או המורה הזה אולי כבר מזמן לא נמצא בעולם, אבל ההשפעה שלו ממשיכה לחיות ולפעול בלב שלהם עד היום.

אדם שמתעסק עם דברים שליליים כמו מחלוקת זה משפיע פיזית על הגוף שלו... ונכנס לו לתוך הגוף "רעל"... רעל של מחלוקת... אתם מכירים את המושג הזה... "אנשים רעילים"... שרק נוטף להם ארס מהפה... אז זהו שזה לא חייב להיות רק אנשים "ארסים" כאלו מפחידים... ממש לא... הם יכולים להיראות "אברכי משי" חמודים כאלו... אבל בתוך הגוף שלהם "מפעפע" בהם רעל... ארס של מחלוקת... כמובן הכל "לשם שמים"... אבל הם רעילים... ואת הרעל הזה הם מעבירים פיזית לילדים שלהם...

אומץ הוא לא תמיד שאגה, לפעמים הוא קול חלוש, שאומר בסוף היום – מחר אנסה פעם נוספת.

אומרים חז"ל (ברכות דף נ"ו:) הרואה קדירה (סיר) בחלום יצפה לשלום. ומדוע כי הקדירה משכינה שלום בין האויבים המנוגדים ביותר זה לזה - האש שתחתיה והמים שבתוכה. ומה מקבלת הקדירה בתמורה? היא מתלכלכת ופניה משחירים... אבל העיקר שיוצא בסוף משהו טוב וטעים...

אותיות תיבת "סלע" הם סמ"ך למ"ד עי"ן, אם נכה את אותיות הסלע פעמיים, כלומר נכה משני הצדדים ונוריד את האותיות הראשונות והאחרונות מהאותיות סמ"ך למ"ד עי"ן, ירדו לנו האותיות ס' ל' ע' הראשונות וכן ירדו האותיות כ' ד' נ' הסופיות ויישארו האותיות מ' י'ם'. ('באר מים חיים' עה"ת)

אין להעביר המוקצה שהותר לו לטלטל, ולהניחה באיזה מקום שירצה, ליד חבירו. (שו"ת שבט הלוי, ח"ג סימן ל', אות א')

אל תוכיח לו כמה הוא רע, תוכיח לו כמה הוא טוב, הוא יאהב אותך (משלי ט ח)

אם ירצה אדם להרגיש מעט בעולם הזה 'מעין העולם הבא', יוכל להגיע להרגשה זאת רק כאשר יהיה שמח וטוב לב בכל ענייניו, ויקבל הכל באהבה ובשמחה, ולא יתעצב מכל המקרים אשר יזדמנו לו, כי יאמר, הלא מתת השי"ת הוא, ולמה זה אתעצב.

אמנם **פי אַשׁ יִצְאָה מִחֶשְׁבוֹן** – מי שעוסק בחשבון הנפש יוצאת ממנו אש כנגד היצר הרע, אבל הרבה יותר מכך **לְהִבָּה מִקְרִית סִיחָן** – מי שמשיח בדברי תורה, יוצאת ממנה להבה אשר יש לה השפעה גדולה יותר למרחוק. (הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע)

אמנם צריך לדבר אל הסלע... אבל לא להיכנע לסלע... זה שצריך לבוא בגישה הנכונה כלפי הילדים והתלמידים... להאמין בהם... ביכולות ובכוחות שכבר טמונים בהם... זה נכון... אבל מצד שני... להפוך את הילד ל"מרכז"... שצריך לקרקר סביבו ולהשביע את רצונו... ולרצות אותו זה אסון לא פחות... כי בכך אנחנו הופכים את היוצרות... במקום שאנחנו נהיה המשפיעים והנותנים... כמו הצורה הטבעית והבריאה של הבריאה... עם היררכיה ברורה מאבא לבן... מרב לתלמיד... כל אחד יודע את מקומו... במקום זה הילדים הופכים למעלה ואנחנו למטה... אם כך... ברור שהילדים לא יקבלו מאיתנו... מי מקבל ממי שלמטה ממנו..

אמרו רבותינו ז"ל (ברכות נה:), "כל החלומות הולכים אחר הפה", פירוש, כפי הפתרון שפותרים את החלום כך יהיה. ולכן המעוניין שיתקיים חלומו לטוב יספר חלומו לחברו שאוהבו, כדי שיפתרהו לטוב, וכך יהיה.

את התרומה גדולה ותרומת המעשר מפרישים בדרך כלל ביחד בכמויות קטנות, מצניעים את הפרשת התרומה בצורה מכובדת (בדרך כלל על ידי הנחתן בשתי שקיות בפח האשפה). כאשר מדובר בכמויות גדולות, יש הנוהגים לתת את התרומה לאכילה לבהמה של כהן. על כן נוהגים

למכור את החיות בגני חיות לכוהנים בשותפות ולתת לבהמות שבגן החיות לאכול את התרומה , וכך גם מספר בעלי עדרים פרטיים עושים. כאשר מדובר בתרומה משמן זית, יש הנוהגים לתת את השמן לכוהנים כשמן להדלקה. את החלה מפרישים בכמות מינימלית שורפים ולאחר מכן משליכים לפח ויש הנוהגים לזרוק ישירות לפח.

בדקו וגילו שילדים של עשירים מדברים בשפה ומושגים אחרים מאשר ילדים שגדלו בבתים רגילים... ילדים של עשירים מדברים על נושאים מעולמות כלכליים כמו מניות, מינוף... ולא דוקא שמדברים את זה בהקשר כלכלי... אלא זה מילים ומושגים שנכנסים להם לשפה... ובאים לידי שימוש באופן כללי בשפה שלהם... למשל המילה "מינוף" משתמשים איתה בעיקר בעולם הכלכלי שאדם ממנף את הכסף שלו... אבל מי שגדל על המילה הזאת... ישתמש בה גם באופן כללי בחיים... למשל הוא ידבר על "למנף" את החוזקות האישיות שיש לכל אחד...

בחו"ל קוראים השבוע פרשת 'קרח' ובארץ 'פרה אדומה' ובגלל ה'פר האדום' האמריקאי, נראה שיצאנו קרח מכאן ומכאן.

בלעם נתן עצה לבלק להחטיא את ישראל ע"י בנות מואב, ואיתא בגמרא (סנהדרין קו) שחז"ל גזרו שלא לאכול פת, יין, שמן, של גויים בכדי שלא יהיו קרובים מדאי וירצו להתחתן עימם, וזה יעץ להם בלעם, וילך שפ"י ר"ת ש'מן פ'ת י'ין שיתנו לישראל, ועי"ז יימשכו אחריהם.

בקש שלום ורדפהו" – זו מידת אהרן ! אנו מסיימים את תפילת העמידה ב"עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל..." יש להבין מה הכוונה "עלינו", לשון רבים, הרי אנו ממשיכים לומר "ועל כל ישראל"?! "מגדולי המפרשים מקובל להסביר שהכוונה למתפללי בית הכנסת. אבל עדיין צריך ביאור, הרי גם המתפלל יחידי אומר זאת. מרן הגאון רבי אהרן לייב שטיינמן (זצ"ל) ביאר, שהכוונה "עלינו" היא כל אחד והמעגלים שלו-הקרובים לו. אחד מתכוון אני ואשתי. אחר אומר אני ומשפחתי. יש שמתכוונים אני והחסידות שלי, אני והקהילה שלי, שמוסיפים יותר, אני והעיר שלי. החוכמה היא כמה שיותר להרחיב את מעגל ה"עלינו"! עבודת החיים שלנו להרחיב את ה"עלינו" לכמה שיותר, ו"על כל ישראל" זה מה שנשאר...

בשם "מרים" יש בה אותיות "מים", רמז שהמים באו בזכות מרים. שואלים, הרי בגמ' ב"מ דף פ"ו ע"ב כתוב, שהמים באו בזכות אברהם, שאמר "יוקח נא מעט מים", ומתוך ה"אור החמה", שעצם הבאת המים, היה בזכותו של אברהם, אבל מ' שנה במדבר, שהמים הלכו בהרים ובגבעות ובעמק קרוב לישראל, זה היה בזכותה של מרים.

גם באופן שמותר להניח המוקצה באיזה מקום שירצה, ולא צריך להניחו מיד מידו, מכל מקום לא ישהה המוקצה סתם בידו. (פמ"ג סוף סימן של"ט, במשבצות זהב)

גם בבית... ומול התלמידים... צריך להנהיג... ורק מנהיג אחד... צריך לדעת מי למעלה ומי למטה... ובשביל זה צריך להביא את המקל... ההיררכיה צריכה להיות ברורה, גם לאבא וגם לבן... גם לרב וגם לתלמיד... כל אחד צריך לדעת את מקומו... להביא את המקל... לא אומר להשתמש בו... גם לא להגיד "אתה רואה את המקל הזה... דע לך... אני כאן המנהיג"... מי ש"מרגיש מנהיג"... לא צריך להגיד את זה... זה ברור מאליו... זה משודר... מספיק להביא את המקל ולהניח אותו בצד... בלי שום עסק... אבל כן... כן צריך להביא אותו כדי שהדברים יהיו ברורים...